

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

ตามที่ผู้เขียนได้ศึกษาในภาพรวมทั้งหมดจากบทที่ผ่านมา ทำให้สามารถมองเห็นได้ว่าการโคลนมนุษย์ นั้น เป็นการวิจัยทดลองอันมาจากการค้นพบและค้นคว้าของนักวิจัยซึ่งถือว่าเป็นความเจริญก้าวหน้าในระดับหนึ่ง ซึ่งเหล่านักวิจัยทั้งหลายมุ่งศึกษาค้นคว้างานวิจัยเพื่อหาคำตอบและนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน โดยมีวัตถุประสงค์ สองด้าน คือ เพื่อการบำบัดรักษาโรคร้ายต่างๆ กับ เพื่อการสืบพันธุ์ แม้งานวิจัยบางอย่างยังอยู่ในขั้นตอนการวิจัยต่อไปเพราะยังไม่สามารถหาคำตอบและนำมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเต็มที่ในการบำบัดรักษาหรือการสืบพันธุ์ แต่ในมุมมองของนักวิจัยก็มีความมั่นใจว่าจะต้องประสบความสำเร็จในอนาคตอันใกล้นี้และในมุมมองของผู้ที่ต้องการใช้ประโยชน์จากการโคลนก็มีความปรารถนาให้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ต่อตนเองและสังคมให้เกิดประโยชน์ได้จริงแต่ความสำเร็จนั้นก็ต้องมาพร้อมกับปัญหาและผลกระทบ สิ่งที่เหมาะสมและสมควรได้รับการยอมรับในการกระทำดังกล่าว ในขณะที่ต่างประเทศที่ได้มีการศึกษาได้มีการออกกฎหมายมาบังคับใช้และให้ความสำคัญแก่การกำหนดห้ามทำการโคลนภายใต้หลักจริยธรรมหรือชีวจริยธรรมที่เหมาะสม โดยเฉพาะประเทศฝรั่งเศสภายใต้ กฎหมายที่มีชื่อว่า Bioethics Law ค.ศ. 2006 ซึ่งแตกต่างกับประเทศไทยในฐานะที่เป็นประเทศที่เพิ่งได้รับการถ่ายทอดคนวัตกรรมการโคลนเข้ามาไม่นาน จึงยังไม่มีกฎหมายเข้ามาควบคุมหรือคุ้มครองโดยตรงจึงถือเป็นประเทศที่เปิดกว้างและไม่ห้ามการโคลนไม่ว่าเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆจึงเป็นเป้าหมายของนานาประเทศที่จะเข้ามาทำการโคลนมนุษย์ที่มีขอบ และอาจมีการขอรับการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในการจดสิทธิบัตรการโคลนมนุษย์ได้อย่างในต่างประเทศที่มีการจดสิทธิบัตรในจีน และเซลล์ต้นกำเนิดในมนุษย์กันแล้ว ซึ่งต่อไปคงมีการขอจดสิทธิบัตรในการโคลนมนุษย์ด้วย หากไม่มีการยับยั้งถึงแม้ว่าประเทศจะมีร่างพระราชบัญญัติการตั้งครรรภ์โดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ ทางการแพทย์ที่กำลังอยู่ในระหว่างรอการพิจารณาจากฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการโคลนมนุษย์ แต่มิได้มีการระบุอย่างชัดเจน โดยมีคำจำกัดความ ความหมาย และมีข้อกำหนดที่มีลักษณะต้องห้ามการโคลนมนุษย์แต่ไม่ครอบคลุมหรือไม่ระบุอย่างชัดเจน ถึงการโคลนเพื่อนำเซลล์ต้นกำเนิดไปบำบัดรักษาโรคได้

เช่นเดียวกับต่างประเทศ เนื่องจากเนื้อหาสาระสำคัญส่วนใหญ่ยังคงให้การสนับสนุนและรับรองเฉพาะกรณีที่เป็นการค้าเงินการเพื่อช่วยเหลือผู้มีบุตรยากเป็นสำคัญ ไม่ได้กำหนดถึงเรื่องการสามารถทำการโคลนตัวอ่อนเพื่อใช้เซลล์ต้นกำเนิดในการบำบัดรักษาได้และห้ามการโคลนมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์อย่างชัดเจนภายใต้หลักจริยธรรมหรือชีวจริยธรรม และที่สำคัญร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวก็ยังไม่ได้บังคับใช้เป็นกฎหมายในปัจจุบัน ส่วนกฎหมายสิทธิบัตรก็ไม่มีข้อห้ามที่ระบุอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่ไม่อาจขอรับการจดสิทธิบัตรได้มีเพียงแต่ การห้ามการขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ที่เป็นสัตว์และสารสกัดจากสัตว์เท่านั้น

ในบทนี้ผู้เขียนจะขอสรุปถึงปัญหาดังกล่าวและข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติพร้อมกับหลักเกณฑ์ในทางแก้ไขตามที่ได้ศึกษาในบทที่ผ่านมาดังต่อไปนี้

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองการโคลนมนุษย์ภายใต้กฎหมายสิทธิบัตรไทย การโคลนมนุษย์สามารถจดสิทธิบัตรได้ตามกฎหมายไทยหรือไม่ จากที่ได้ทำการวิเคราะห์ จะเห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ไม่ได้กำหนดข้อยกเว้นห้ามจดสิทธิบัตรการโคลนมนุษย์ หรือห้ามจดสิทธิบัตรในมนุษย์หรือส่วนใดส่วนหนึ่งที่ได้มาจากร่างกายมนุษย์ในสิ่งที่ไม่สามารถขอรับการจดสิทธิบัตรได้ในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 จึงเปรียบเสมือนประเทศไทยเปิดกว้างให้มีการจดสิทธิบัตรเกี่ยวกับร่างกายมนุษย์ การโคลนมนุษย์ได้เนื่องจากกฎหมายสิทธิบัตรไม่มีข้อห้าม และไม่มี ความชัดเจนในการกำหนดสิ่งที่ไม่สามารถขอรับการจดสิทธิบัตรตามมาตรา 9 (1) ถือเป็นช่องว่างของกฎหมายไทยที่มีข้อบกพร่อง และทำให้สามารถตีความได้ว่า กฎหมายสิทธิบัตรไทยไม่ได้ห้ามมิให้มีการคุ้มครองการประดิษฐ์ที่ได้จากมนุษย์หรือสารสกัดที่ได้จากร่างกายของมนุษย์ จึงทำให้เป็นเป้าหมายของนานาชาติประเทศที่จะใช้เป็นเครื่องมือเข้ามาทำการวิจัยและขอจดสิทธิบัตรเพื่อให้ได้รับความคุ้มครอง ได้รับความเป็นเจ้าของและอาจนำไปสู่ปัญหาที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชนและปัญหาอื่นๆ และกรรมวิธีในการโคลนมนุษย์นั้นก็ไม่ได้เข้าหลักเกณฑ์กับการให้ความหมายและคำจำกัดความ ของกรรมวิธีทางแพทย์ ที่ถือเป็นกรรมวิธีการวินิจฉัย บำบัด หรือรักษาโรคมมนุษย์หรือสัตว์ตามมาตรา 9 (4) ตามที่ได้วิเคราะห์ในบทที่ 4 ข้อยกเว้นนี้จึงไม่ครอบคลุมไปถึงกรรมวิธีการโคลนมนุษย์ จึงขึ้นอยู่กับ การตีความให้ความหมาย ของคำจำกัดความ ซึ่งไม่มีความชัดเจน

ส่วนปัญหาที่สำคัญอีกปัญหาหนึ่งเกี่ยวกับการจดสิทธิบัตรการโคลนมนุษย์ ถือเป็น การขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่ ตามมาตรา 9 (5) โดยเริ่มจากวิเคราะห์ปัญหาการโคลนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษาหรือเพื่อการสืบพันธุ์ว่าการโคลนแบบไหนสมควรได้รับการสนับสนุนและไม่สมควรได้รับการสนับสนุน ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าการโคลนเป็นความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถสร้างทั้งประโยชน์และผลกระทบได้อย่างมหาศาล การกระทำดังกล่าวจึงต้องตั้งอยู่

บนความถูกต้องและเหมาะสมภายใต้หลักจริยธรรมหรือชีวจริยธรรม การจะหาข้อสรุปเป็นที่ยุติว่าการโคลนเพื่อวัตถุประสงค์ใดเป็นสิ่งที่ประเทศไทยควรให้การยอมรับ ผู้เขียนจึงได้พิจารณาถึงขั้นตอนและกระบวนการในการโคลนมนุษย์ เพราะไม่ว่าเพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ต้องผ่านกระบวนการในการโคลนที่เหมือนกันต่างกันว่าวัตถุประสงค์ คือการนำนิวเคลียสของเซลล์ร่างกายมาถ่ายโอนเข้าไปแทนที่นิวเคลียสของไข่ที่ได้รับการบริจาคมา ไข่ที่ถูกผสมนี้ จะถูกเลี้ยงไปจนถึง ระยะเวลาสโตซิส คือ เป็นระยะเวลาประมาณ 5 วันหลังจากการปฏิสนธิ หากเป็นการโคลนเพื่อการสืบพันธุ์ก็นำเอาตัวอ่อนดังกล่าวกลับเข้าไปฝังตัวที่ผนังมดลูกในครรภ์ของมารดาหรือสิ่งมีชีวิตเพื่อให้เจริญเติบโตต่อไป หากเป็นการโคลนเพื่อการบำบัดรักษาต้องนำเซลล์ต้นกำเนิดออกจากตัวอ่อนเพื่อนำไปใช้ในการบำบัดรักษาหรือปลูกถ่ายต่อไป ซึ่งจะทำให้ตัวอ่อนไม่สามารถเจริญเติบโตต่อไปได้ เปรียบเหมือนเป็นการทำลายตัวอ่อนและเป็นความผิดใหม่ ซึ่งในการพิจารณาปัญหาแรกนี้ผู้เขียนมีความเห็นว่าขั้นเริ่มต้นจะต้องพิจารณา เรื่องของสถานะของตัวอ่อน จะทำให้ทราบว่า การโคลนมนุษย์ เป็นสิ่งที่สมควรทำหรือไม่ โดยสรุปได้ว่า สถานะของตัวอ่อนนั้น จะต้องพิจารณาจากระยะเวลาของตัวอ่อนเป็นเกณฑ์ หากทำลายตัวอ่อนที่มีอายุระหว่าง 5-7 วันขึ้นไป แต่ไม่เกิน 14 วันเพื่อให้ได้มาซึ่งเซลล์ต้นกำเนิดตัวอ่อนและมีเหตุผลอันสมควรเพื่อการวิจัยทดลองในการบำบัดรักษาและเป็นทางออกสุดท้าย การทำลายตัวอ่อนดังกล่าวไม่มีความผิดต่อกฎหมาย จึงทำให้การโคลนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษา เป็นสิ่งที่ไม่เป็นการทำลายตัวอ่อน ไม่เป็นความผิดและในทางจริยธรรมหรือชีวจริยธรรมก็ยอมรับการใช้ตัวอ่อนที่มีอายุไม่เกิน 14 วันได้ ส่วนการทำลายตัวอ่อนที่มีอายุตั้งแต่ 14 วันขึ้นไปแล้วในทางวิทยาศาสตร์ถือว่าเป็นระยะที่ใกล้กับสัทธิที่จะมีชีวิตเป็นมนุษย์แล้ว ฉะนั้น ควรจะต้องมีกฎหมายมาคุ้มครองห้ามการใช้ตัวอ่อนที่มีอายุเกิน 14 วัน

ในขั้นเริ่มต้นเมื่อการทำลายตัวอ่อนในระยะเวลา 5-7 วัน ไม่เป็นความผิดและไม่ขัดต่อหลักจริยธรรมหรือชีวจริยธรรม การโคลนมนุษย์เพื่อวัตถุประสงค์ในการบำบัดรักษาจึงเป็นสิ่งที่ทำได้ แต่อีกวัตถุประสงค์หนึ่ง คือการโคลนมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์ คือเป็นการสร้างมนุษย์โคลนอีกคนหนึ่งขึ้นมา ซึ่งจะทำให้มนุษย์โคลนนี้มีลักษณะทางพันธุกรรมเหมือนกับต้นแบบทุกประการ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาทางจริยธรรมและการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จากการที่ผู้เขียนได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดจะขอสรุปเป็นภาพรวมให้เห็นถึง ผลดี ผลเสีย อย่างชัดเจนจะได้ทราบแน่ชัดว่าการโคลนเพื่อวัตถุประสงค์ใดเป็นสิ่งที่ประเทศไทยไม่สามารถยอมรับได้อย่างเด็ดขาด ดังนี้

ผลกระทบจากการโคลนมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์

1. การโคลนมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์จะส่งผลกระทบต่อบุคคลที่ถูกโคลนเพราะการโคลนจะเป็นอันตรายต่อร่างกายระหว่างเส้นทางไปสู่ความสำเร็จของการโคลนมนุษย์ อาจมีความผิดพลาดเกิดขึ้น

มากมายสิ่งที่ได้อาจเป็นมนุษย์ที่มีความบกพร่องอย่างร้ายแรงก็ได้ อาจเกิดการกลายพันธุ์ของยีน การได้มนุษย์โคลนที่มีความผิดปกติก็จะเป็นฝันร้ายที่กลายเป็นจริง

2. เทคนิคในการโคลนมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์ยังมีความเสี่ยงและความไม่พร้อมสูงมาก มีความเป็นไปได้ว่ายีนของแม่ที่ใช้ในการโคลนจะนับอายุต่อไปเลย นั่นหมายความว่ายีนของเด็กโคลนก็จะมีอายุตั้งแต่แรกเกิดเท่ากับอายุของแม่ คือ ประมาณ 20-30 ปีหรือกว่านั้น สัตว์จำนวนมากที่เกิดจากกรรมวิธีนี้มีความผิดปกติ พิการตั้งแต่เกิด อวัยวะบางส่วนไม่เจริญเติบโตอย่างที่ควรเป็น

3. การโคลนมนุษย์จะเกิดปัญหาเกี่ยวกับสถานภาพของมนุษย์โคลนจะมีคำถามว่า มนุษย์โคลนจะมีฐานะเป็นคนอีกคนหนึ่งหรือเป็นคนเดิมที่เป็นต้นแบบ เป็นลูกชายหรือพี่น้องฝาแฝดของผู้ที่โคลนมนุษย์หรือหากเป็นการทำโคลนมนุษย์ของคู่เลสเบียน (ผู้หญิงกับผู้หญิงที่มีความสัมพันธ์กัน) ใครจะเป็นบิดามารดาเพราะมีแต่ผู้หญิง เขาจะมีศักดิ์ศรีและคุณค่าของความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกับคนอื่นหรือไม่ การสร้างมนุษย์โคลนขึ้นมาจนถึงว่าไม่ยุติธรรมกับพวกเขาอย่างร้ายแรง หากลองคิดดูว่าเป็นแค่สำเนาของบุคคลหนึ่ง และคนต้นแบบยังมีชีวิตอยู่คงส่งผลทางด้านจิตใจ ความกดดันของมนุษย์โคลนที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อทดแทนบุคคลหนึ่ง ทุกอย่างถูกกำหนดมาให้เป็นไปตามความคาดหวัง ต้องดำเนินชีวิตตามแบบแผน นี่ก็คือชีวิตที่ไม่มีศักดิ์ศรีและคุณค่าของความเป็นคน ด้วยปัญหาเหล่านี้สังคมมีเหตุผลเพียงพอโดยเฉพาะประเทศไทยที่จะไม่ยอมรับให้มีการโคลนมนุษย์

4. การโคลนมนุษย์เป็นอันตรายถ้านำเทคโนโลยีไปใช้ในทางที่ผิดอาจเกิดโทษ ถ้ามีนักวิทยาศาสตร์จิตไม่ปกติต้องการโคลนมนุษย์ผู้มีจิตใจโหดเหี้ยมขึ้นมาเป็นจำนวนมาก แทนที่จะโคลนบุคคลที่เป็นอัจฉริยะในด้านต่างๆ อาจมีการหลอกคนทั่วไปให้ทำการโคลนตัวเองด้วยเหตุผลที่ผิดๆ เช่น เพื่อใช้เป็นอะไหล่ อวัยวะส่วนตัว เช่น สร้างมนุษย์โคลนขึ้นมาเพื่อแบ่งไตมาใช้ข้างหนึ่ง ถ้าอวัยวะที่ต้องการ คือหัวใจมาใส่ในมนุษย์ต้นแบบจะเกิดอะไรขึ้น หรืออาจทำการโคลนมนุษย์ข้ามสายพันธุ์ขึ้นระหว่างมนุษย์กับสัตว์จะเกิดอะไรขึ้น อย่างภาพยนตร์เรื่อง Splice เป็นการสร้างสัตว์มนุษย์ขึ้น นักพันธุวิศวกรรมผู้มีความทะเยอทะยานในการสร้างสัตว์สายพันธุ์ใหม่เพื่อกรุยทางไปสู่ชื่อเสียงในแวดวงวิทยาศาสตร์ ในเบื้องต้นการทดลองดูเหมือนสัมฤทธิ์ผลตามประสงค์เมื่อสัตว์มนุษย์ที่ได้จากผลวิจัยอาจเป็นบันไดของวิวัฒนาการสิ่งมีชีวิต แต่มันกลับส่อแววพินาสเมื่อสัตว์มนุษย์นี้ก็กลับมีอารมณ์ร้ายเกินควบคุม ขณะที่คนหนึ่งอยากทำลายมันทิ้ง แต่อีกคนกลับหลงรักมันอย่างถอนตัวไม่ขึ้น และเรื่อง The Islands เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสถานบันการโคลนมนุษย์ ซึ่งได้มีเศรษฐกิจมากมายได้ตกลงทำการโคลนตัวเองเพื่อที่จะได้นำร่างมนุษย์ที่โคลนมาเป็นอะไหล่สำรองไว้สำหรับอนาคตหรือใช้ในการปลูกถ่ายอวัยวะในกรณีผ่าตัดต่างๆซึ่งทำให้มนุษย์ที่ถูกโคลนต้องถูกฆ่าเมื่อถึงเวลาต้องการใช้อวัยวะ ซึ่งส่วนตัวผู้เขียนเห็นว่าหากปล่อยให้มีการโคลนมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์เรื่องราวจากภาพยนตร์คงจะเป็นจริงอย่างแน่นอน คงจะ

เกิดปัญหาแล้วใครจะเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ใครเป็นผู้ครอบครอง จะต้องมีการขอลงสิทธิบัตรในการคุ้มครองความเป็นเจ้าของ เป็นการปฏิบัติต่อมนุษย์โคลนเยื้องสิ่งของหรือสัตว์อย่างไรคุณค่า และเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชนอย่างยิ่ง ทั้งยังขัดกับหลักศีลธรรมและจริยธรรมอย่างร้ายแรงอีกด้วย

5. การโคลนมนุษย์จะทำให้เกิดปัญหา การละเมิดต่อชีวิต ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือความเป็นส่วนตัว จะทำให้มีการคัดเลือกพันธุกรรม ทำให้สูญเสียเอกลักษณ์และความหลากหลายทางพันธุกรรมให้มีแต่มนุษย์พันธุ์ดี ส่วนมนุษย์ที่มีลักษณะด้อยก็จะถูกเอาโรคเอาเปรียบเกิดช่องว่างทางสังคม และจะเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองผลประโยชน์ในทางธุรกิจ ทางการค้ามากขึ้น ซึ่งเป็นการละเมิดต่อชีวิตมนุษย์ เหล่านี้ส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม

จากที่ผู้เขียนได้ทำการศึกษาค้นคว้าถึงการ โคลนมนุษย์ นั้นมีทั้งประโยชน์และโทษจากการถกเถียงอย่างไม่มีที่ยุติของทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายคัดค้าน ผู้เขียนมีความเห็นว่า เทคนิคการโคลนมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์มีผลกระทบมากกว่าประโยชน์อย่างมหาศาล จะเห็นได้จากผลกระทบที่ได้กล่าวข้างต้น หากยอมให้มีการ โคลนมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์ขึ้น ไม่ว่าฝ่ายสนับสนุนจะหาข้อโต้แย้งมาอย่างไรหรือหาวิธีการในการแก้ไขปัญหาลำบากสำหรับการ โคลนเพื่อการสืบพันธุ์นี้ อย่างไรก็ตามที่จะสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้หมดและยังเป็นปัญหาทางด้านจิตใจ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม การละเมิดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิมนุษยชนของประชาชนแล้ว คงเป็นสิ่งที่ประชาชนคนไทยยากที่จะยอมรับได้

ประโยชน์อย่างเดียวที่ผู้เขียนเห็นว่าได้จากวิธีการ โคลนนั่น คือ การโคลนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษา เนื่องจากเป็นประโยชน์อย่างมากในการศึกษาวิจัยทางการแพทย์ การใช้เซลล์ต้นกำเนิดจากตัวอ่อนที่ได้จากการ โคลนมนุษย์นั้นสามารถที่จะเป็นเซลล์ทุกชนิดในร่างกายได้เพื่อการบำบัดรักษาโรค จะช่วยแก้ไขปัญหารื่องการต่อต้านภูมิคุ้มกัน การปฏิเสธเซลล์หรืออวัยวะใหม่ของร่างกายผู้ป่วย เพราะมีโครงสร้างยีนที่เหมือนกัน ทำให้การผ่าตัดปลูกถ่ายอวัยวะสามารถทำได้สะดวกและเกิดประสิทธิภาพได้ผลดี ทำให้ขอบเขตในการบำบัดรักษาโรคร้ายในโรคที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้หรือรักษาได้ยากสามารถรักษาให้หายได้ เช่น โรคมะเร็ง โรคเอดส์ โรคเบาหวาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคที่เกี่ยวกับความผิดปกติของเซลล์ประสาทอย่างอัลไซเมอร์และโรคพาร์กินสัน เป็นต้น จึงมีประโยชน์ต่อวงการแพทย์และสาธารณสุขของไทย หากมีการพัฒนาเทคนิคและการวิจัยให้มีความสมบูรณ์พร้อม มีการทดสอบความปลอดภัยและรับรองอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

ผลกระทบสำหรับการ โคลนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษา นั่นก็คือ เรื่องการทำลายตัวอ่อน ซึ่งผู้เขียนก็ได้วิเคราะห์ปัญหานี้ไปแล้วว่า ขึ้นระยะเวลาของตัวอ่อนที่ใช้สำหรับนำเซลล์ต้นกำเนิดออกมาใช้เพื่อการบำบัดรักษานั้น ไม่ถือเป็นการทำลายตัวอ่อน ไม่มีความผิด และเราสามารถป้องกันปัญหา การนำตัวอ่อนใส่กลับเข้าไปในครรภ์ของเพศหญิง เพื่อให้เจริญเติบโตต่อไปเป็นมนุษย์โคลนนั่นคือ การโคลนมนุษย์เพื่อ

การสืบพันธุ์ ด้วยการออกกฎหมายควบคุม โดยกำหนดระยะเวลาของตัวอ่อนเป็นเกณฑ์ในการควบคุม ดังจะกล่าวในข้อเสนอแนะ ฉะนั้นประเทศไทยควรยอมรับและอนุญาตให้มีการ โคลนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษาโดยอยู่บนพื้นฐานของการควบคุมและป้องกันอย่างถูกต้องด้วยการมีกฎหมายมาควบคุมอย่างชัดเจน ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการ โคลนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษาจะมีมากมาย อาทิเช่น

ก. ระบบสาธารณสุขของไทยได้มีความก้าวหน้าในการฟื้นฟูและการรักษาโรค โดยมีเซลล์หรือเนื้อเยื่อทดแทนด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ที่วิธีเดิมรักษาให้หายขาดไม่ได้

ข. เกิดนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์ชีวภาพแนวใหม่ที่ก่อประโยชน์ในทางวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข

ค. ถ้างานวิจัยเป็นผลสำเร็จอย่างยั่งยืนจะสามารถเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาประเทศเจริญก้าวหน้า

ง. เซลล์ต้นกำเนิดที่ได้จากการการ โคลนมนุษย์สามารถนำมาเก็บไว้ใช้ในอนาคตได้โดยสามารถนำมาเก็บแช่แข็งได้เป็นเวลายาวนานและนำกลับมาใช้ได้กับเจ้าของเซลล์อย่างมีประสิทธิภาพ

จ. ค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาหากมีการพัฒนาขึ้นเองโดยนักวิจัยเซลล์ต้นกำเนิดของไทยจะทำให้ค่ารักษาถูกกว่าการให้ประเทศอื่นๆมาทำการบำบัดรักษา เป็นต้น

ฉ. สามารถช่วยเหลือคนยากไร้ในสังคมไทยที่ไม่มีทางรักษาโรคร้ายต่างๆให้หายได้เนื่องด้วยความยากจนให้มีชีวิตอยู่ต่อไปได้

อย่างไรก็ตามการตัดสินใจว่าการ โคลนมนุษย์เพื่อวัตถุประสงค์ใดที่ควรได้รับการยอมรับและสนับสนุนและเพื่อวัตถุประสงค์ใดไม่ควรได้รับการยอมรับสนับสนุนนั้นขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางจริยศาสตร์ของแต่ละประเทศซึ่งแตกต่างกัน สำหรับประเทศไทยเป็นเมืองพุทธที่ยึดหลักจริยธรรมจารีตประเพณี ความถูกต้องเหมาะสมเป็นสำคัญ จึงต้องใช้เกณฑ์การตัดสินใจยึดหลักจริยธรรมหรือชีวจริยธรรมและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นสำคัญ จากผลกระทบและประโยชน์ ผู้เขียนมีความเห็นว่าประเทศไทยควรให้การยอมรับและสนับสนุนการ โคลนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษาเพราะจะเกิดประโยชน์อย่างมหาศาลกับวงการแพทย์และสาธารณสุขของไทยที่จะช่วยในการบำบัดรักษาโรคต่างๆได้ และการกระทำนั้นต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักจริยธรรม โดยการกำหนดหลักเกณฑ์เป็นกฎหมายเฉพาะมาควบคุมการ โคลนเพื่อนำเซลล์ต้นกำเนิดมาใช้บำบัดรักษาและห้ามการ โคลนมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์อย่างเด็ดขาด เพื่อเป็นการป้องกันการลักลอบทำการ โคลนมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์โดยแอบอ้างว่าได้กระทำวิจัยเพื่อการบำบัดรักษา เพราะเป็นสิ่งที่ประเทศไทยคงไม่สามารถให้การยอมรับและสนับสนุนได้เพราะเป็นการละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

จากการที่ได้ทำการวิเคราะห์ ในมาตรา 9 (5) ซึ่งเป็นข้อยกเว้นไม่ให้ความคุ้มครองการจดสิทธิบัตรที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ซึ่งหากมองโดยภาพรวมกรรมวิธีการโคลนมนุษย์ น่าจะเข้าหลักเกณฑ์ข้อยกเว้นในข้อนี้ แต่อะไรจะเป็นตัวกำหนดความชัดเจน ว่าสิ่งไหนเป็นสิ่งที่ถือว่าขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน จากตัวอย่างคำพิพากษาที่ได้ยกตัวอย่าง ในคดี Harvard/Onco-mouse เป็นการขอจดสิทธิบัตรในสิ่งมีชีวิตในกรรมวิธีเปลี่ยน โครงสร้างของหนูเพื่อศึกษาการรักษาโรคมะเร็ง โดยนำชิ้นของสิ่งมีชีวิตไปใส่ โดยปกติการคุ้มครองการประดิษฐ์ในสิ่งมีชีวิต โดยเฉพาะการคุ้มครองสัตว์ถือเป็นสิ่งที่จะต้องห้ามและขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่คณะกรรมการตรวจสอบคำขอได้มีคำวินิจฉัยว่า การประดิษฐ์ดังกล่าวไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีด้วยให้เหตุผลว่าในกรณีนี้ประโยชน์ที่มวลมนุษย์จะได้รับจากการคิดค้นวิธีการรักษาโรคมะเร็ง มีน้ำหนักมากกว่าผลกระทบในแง่ลบ โดยใช้หลักเกณฑ์ทางดุลยภาพระหว่างการรับรองสิทธิของสัตว์ (Animal rights) กับประโยชน์ที่สังคมจะได้รับจากการความก้าวหน้าทางวิชาการ จะเห็นได้ว่าหลักเกณฑ์ของกฎหมายที่ห้ามการจดสิทธิบัตรการประดิษฐ์ในสิ่งมีชีวิตที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน สามารถใช้ดุลพินิจในการแปลความตามบทบัญญัติดังกล่าวได้ตามเสรีโดยขึ้นอยู่กับกฎหมายภายในและการยอมรับของคนในสังคมของแต่ละประเทศในเรื่องของการยอมรับว่าสิ่งใดถือเป็นสิ่งที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ปัญหาเรื่องการคุ้มครองในการประดิษฐ์ที่ขัดต่อความเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นประเด็นที่ยังไม่มีข้อสรุปเป็นที่ยุติ ทั้งในระดับประเทศ และในระดับระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่า บรรทัดฐานทางศีลธรรมและนโยบายแห่งรัฐของประเทศต่างๆ ย่อมมีความแตกต่างกันไป ความแตกต่างดังกล่าวอาจจะก่อให้เกิดปัญหาในการคุ้มครองสิทธิบัตรได้ เพราะอาจมีบางประเทศที่ยอมรับการกระทำดังกล่าว ซึ่งผู้เขียนไม่อยากจะให้เกิดปัญหานี้กับประเทศไทย

ดังนั้น การโคลนมนุษย์ไม่ว่าเพื่อการสืบพันธุ์หรือเพื่อการบำบัดรักษาอาจเป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับว่าไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนในอนาคตได้หากมีเปลี่ยนแปลงทางสังคมและบรรทัดฐานเนื่องด้วยไม่มีความชัดเจน และบรรทัดฐานที่แน่นอน หลักการนี้ขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานทางสังคมและนโยบายแห่งรัฐในขณะนั้นที่จะยอมรับกับการประดิษฐ์นั้น การตีความและผลประโยชน์ที่ประเทศนั้นจะได้รับ แม้การโคลนมนุษย์จะถือเป็นการประดิษฐ์ และมีหลายประเทศได้ผ่อนคลายความเข้มงวดโดยให้มีการจดสิทธิบัตรในร่างกายมนุษย์ได้ แต่สำหรับประเทศไทยผู้เขียนเห็นว่าเรื่องนี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้อย่างแน่นอนในการที่จะให้มีการจดสิทธิบัตรคุ้มครองความเป็นเจ้าของในร่างกายมนุษย์ หรือกรรมวิธีต่างๆ ที่ทำให้เกิดมนุษย์ขึ้นใหม่ เซลล์ต่างๆ ในร่างกายมนุษย์ แม้ผู้เขียนจะเห็นด้วยกับการให้มีการโคลนเพื่อการบำบัดรักษาเพราะเกิดประโยชน์อย่างมหาศาลกับ

ประชาชนและสาธารณสุขของประเทศไทย แต่ก็ไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการจดสิทธิบัตรคุ้มครองเป็นเจ้าของสิทธิในร่างกายมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นการได้มาด้วยวิธีการโคลนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษาหรือเพื่อการสืบพันธุ์ เพราะถือเป็นการละเมิดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มนุษย์ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเป็นของตนเอง ไม่มีใครเป็นเจ้าของใครได้ ตามหลักสิทธิมนุษยชน ซึ่งประเทศไทยเป็นเมืองพุทธ เป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมประเพณียึดถือกันมายาวนาน หากปล่อยให้ปัญหานี้เกิดขึ้นในประเทศไทยคงเกิดปัญหาและการจลาจลครั้งใหญ่ในประเทศไทยอย่างแน่นอน ฉะนั้นสิ่งที่ทำได้คือ เมื่อประเทศไทยเริ่มมีการสนับสนุนให้มีการโคลนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษาเพื่อให้เซลล์ต้นกำเนิดมาทำการบำบัดรักษา ก็ควรกำหนดหลักเกณฑ์หรือกฎหมายเฉพาะขึ้นมาควบคุมการวิจัยทดลองให้อยู่ในขอบเขตและความถูกต้องภายใต้กรอบของกฎหมายของประเทศไทย และแก้ไขกฎหมายสิทธิบัตรให้ครอบคลุมสิ่งที่ไม่อาจอนุญาตให้จดสิทธิบัตรได้พร้อมกับหลักเกณฑ์ในการควบคุมทางหลักชีวจริยธรรมและจริยธรรม

5.2 ข้อเสนอแนะ

ผู้เขียนจึงขอเสนอแนะให้ประเทศไทยแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายสิทธิบัตรในมาตรา 9 (1) แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2542 ให้ระบุดังต่อไปนี้เพื่อความคุ้มครองสิทธิบัตรในมนุษย์หรือสารสกัดที่ได้จากร่างกายมนุษย์ ทั้งที่เกิดจากการปรับปรุงพันธุ์ด้วยกรรมวิธีทางธรรมชาติหรือกรรมวิธีทางเทคนิค เพื่อปิดช่องว่างของปัญหาที่เกิดขึ้น วิธีนี้จะเป็นการป้องกันไม่ให้มีผู้ใดยื่นขอรับความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในการจดสิทธิบัตรในมนุษย์ได้

การแก้ไขกฎหมาย

เป้าหมายของการดำเนินการวิธีนี้ คือ การระบุนขอบเขตของสิ่งที่นำมาขอรับสิทธิบัตรให้ชัดเจนโดยระบุให้สิ่งมีชีวิตเป็นสิ่งที่ไม่สามารถนำมาขอรับสิทธิบัตรได้ ซึ่งผู้เขียนเห็นว่า ควรแก้ไขกฎหมายสิทธิบัตรดังต่อไปนี้

1. การแก้ไขสิ่งที่ขอรับความคุ้มครองตามกฎหมายสิทธิบัตร

หากพิจารณากฎหมายสิทธิบัตรมาตรา 9 (1) ซึ่งบัญญัติว่า “จุลชีพและส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของจุลชีพที่มีอยู่ตามธรรมชาติ สัตว์ พืชหรือสารสกัดจากสัตว์หรือพืช” เป็นสิ่งที่ไม่อาจขอรับสิทธิบัตรได้ หากพิจารณาจะเห็นว่ากฎหมายสิทธิบัตร ห้ามขอรับสิทธิบัตรสำหรับ สัตว์และสารสกัดจากสัตว์ เท่านั้น ถ้อยคำตามที่บัญญัติไว้ดังกล่าวจึงอาจมีปัญหว่าไม่ครอบคลุมไปถึงการขอรับสิทธิบัตรในมนุษย์หรือสารสกัดที่ได้จากร่างกายมนุษย์ เพราะจะเป็นการเปิดช่องว่างให้นานาประเทศ แปลความได้ว่า

ประเทศไทยไม่ได้ห้ามให้มีการคุ้มครองการประดิษฐ์ดังกล่าว ซึ่งจะเกิดปัญหาตามมาอย่าง ผู้เขียนได้วิเคราะห์ไว้ ดังนั้น จึงอาจปรับแก้ไขถ้อยคำในมาตรา 9 (1) ให้ชัดเจนขึ้น เช่น ระบุว่า

“จุลชีพและส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของจุลชีพที่มีอยู่ตามธรรมชาติ สัตว์ พืช หรือสารสกัดจากสัตว์หรือพืช หรือมนุษย์หรือสารสกัดที่ได้จากร่างกายมนุษย์รวมทั้งพันธุกรรม สารพันธุกรรม หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของพันธุกรรมหรือสารพันธุกรรมของมนุษย์ที่แยกออกมาจากร่างกายมนุษย์ หรือที่ผ่านกรรมวิธีทางธรรมชาติหรือกรรมวิธีทางเทคนิคขึ้นใหม่ จากพันธุกรรมหรือสารพันธุกรรมหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของพันธุกรรมหรือสารพันธุกรรมของมนุษย์นั้น”

จากถ้อยคำที่แก้ไข สิ่งที่จะรับสิทธิบัตรไม่ได้ที่เพิ่มขึ้นจากกฎหมายเดิม ได้แก่

- (1) มนุษย์หรือสารสกัดที่ได้จากร่างกายมนุษย์
- (2) พันธุกรรม สารพันธุกรรมของมนุษย์
- (3) ส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุกรรมหรือสารพันธุกรรมของมนุษย์ที่แยกออกจากร่างกายมนุษย์นั้น
- (4) พันธุกรรม สารพันธุกรรมที่ผ่านกรรมวิธีทางธรรมชาติ (เช่น การปรับปรุงพันธุ์ด้วยการคัดเลือกสายพันธุ์) หรือผ่านกรรมวิธีทางเทคนิค(เช่น กรรมวิธีพันธุวิศวกรรม หรือกรรมวิธีการโคลนจนเป็นมนุษย์โคลน) จากพันธุกรรม สารพันธุกรรมของมนุษย์หรือจากส่วนใดส่วนหนึ่งของพันธุกรรม สารพันธุกรรมของมนุษย์

การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้จะทำให้มีความชัดเจนขึ้นและสามารถป้องกันมิให้มีการจดสิทธิบัตรในมนุษย์หรือสารสกัดที่ได้จากร่างกายมนุษย์ได้และป้องกันไม่ให้มีการขอลงจดสิทธิบัตรการโคลนมนุษย์ที่เรากังวลและเป็นปัญหา ประเทศไทยควรสร้างกรอบป้องกันไว้ล่วงหน้ามิให้มีผู้ใดสามารถแสวงหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ หรือต้องการความเป็นหนึ่งที่เป็นผู้ค้นพบและได้รับความคุ้มครองเป็นประเทศแรกเพื่อความเป็นเจ้าของอำนาจและประโยชน์ส่วนตน ซึ่งเป็นสิ่งที่ประเทศไทยไม่ต้องการ เราจึงควรแก้ไขกฎหมายเพื่อป้องกันพลังอำนาจของเทคโนโลยีล้ำหน้าไม่รู้จบนี้

2. แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550

ผู้เขียนเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในมาตรา 86 (2) ดังนี้

“ส่งเสริมการประดิษฐ์หรือการค้นคิดเพื่อให้เกิดความรู้ใหม่รักษาและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งให้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งนี้ทรัพย์สินทางปัญญาจะต้องไม่ตกอยู่ภายใต้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใดๆ”

การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตรานี้ จะทำให้เกิดความชัดเจนว่า รัฐธรรมนูญห้ามคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาเหนือทรัพยากรชีวภาพ และจะเป็นกรอบของนโยบายทางกฎหมายที่มีต่อทรัพยากรชีวภาพของประเทศไทย และเป็นการป้องกัน การกระทำที่จะเป็นการขัดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคลที่จะได้รับความคุ้มครองตามมาตรา 4 ตามรัฐธรรมนูญ 2550 ว่าสิทธินี้จะไม่ถูกละเมิด หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นภายใต้ศีลธรรมอันดีของประชาชนที่ได้คุ้มครองไว้ ฉะนั้น ห้ามขอรับความคุ้มครองในทรัพย์สินทางปัญญาที่ขัดต่อหลักกฎหมายนี้

ส่วนปัญหาการควบคุมการโคลนมนุษย์เพื่อการวิจัยทดลองที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประเทศไทย ผู้เขียนขอเสนอแนะให้มีการออกกฎหมายเฉพาะมาควบคุมเป็นกรอบหรือข้อจำกัดให้มีเฉพาะการโคลนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษาและสามารถบังคับใช้กับบุคคลทุกคนไม่เพียงเฉพาะบุคคลที่ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือแพทย์ เพื่อการวิจัยทดลองเท่านั้นแต่รวมไปถึงนักวิทยาศาสตร์ด้วย โดยนำแนวทางของต่างประเทศมาปรับใช้ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ควรกำหนดถึงคำจำกัดความหรือคำนิยามที่ชัดเจน ของ “การโคลน” “การโคลนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษา” “การโคลนมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์” “เซลล์ต้นกำเนิด” “ตัวอ่อน” ซึ่งเป็นสถานะของสิ่งเหล่านี้โดยคำนึงถึงความถูกต้องและเหมาะสมทางวิชาการ จริยธรรม ระบบความเชื่อและศาสนาในสังคมไทย อาทิ

“การโคลน” หมายความว่า เทคนิคหรือวิธีการถ่ายโอนนิวเคลียสเพื่อสร้างสิ่งมีชีวิตที่มีลักษณะทางพันธุกรรมเหมือนเดิมทุกประการ

“การโคลนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษา” หมายความว่า การนำเซลล์ใดเซลล์หนึ่งในร่างกายมนุษย์มาผ่านกรรมวิธีทางเทคนิคถ่ายโอนนิวเคลียส แล้วกระตุ้นให้เกิดการแบ่งตัวและเพาะเลี้ยงสักระยะ จากนั้นนำเอาเซลล์ต้นกำเนิดออกจากตัวอ่อนมนุษย์เพื่อนำไปใช้ในการบำบัดรักษาหรือปลูกถ่ายต่อไป

“การโคลนมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์” หมายความว่า การนำเซลล์ใดเซลล์หนึ่งในร่างกายมนุษย์มาผ่านกรรมวิธีทางเทคนิคถ่ายโอนนิวเคลียส แล้วกระตุ้นให้เกิดการแบ่งตัวและเพาะเลี้ยงสักระยะ ก่อนที่จะนำไปฝังตัวในผนังมดลูกเพื่อเติบโตต่อไปเป็นสิ่งมีชีวิตใหม่ที่มีลักษณะทางพันธุกรรมเหมือนเซลล์ดั้งเดิมทุกประการ ทารกที่คลอดออกมาคือ สำเนามนุษย์

“เซลล์ต้นกำเนิด” หมายความว่า เซลล์เมื่อหลุดออกจากร่างกายมนุษย์ ซึ่งสามารถเจริญเติบโตไปเป็นเซลล์อวัยวะใดอวัยวะหนึ่งของร่างกายมนุษย์ ไม่ว่าจะได้จากตัวอ่อนหรือเซลล์อื่นใด ซึ่งมีราคาและอาจถือเอาได้

“ตัวอ่อน” หมายความว่า ตัวอ่อนมนุษย์ที่มีชีวิตจากการปฏิสนธิทั้งหมดและตัวอ่อนที่มาจากการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ อันประกอบด้วยเซลล์ไข่ในกระบวนการปฏิสนธิ รวมไปถึงตัวอ่อนที่เพิ่มหรือสร้างจำนวนด้วยการโคลนอันมีที่มาจากร่างกายมนุษย์ ตามแนวทางกฎหมายของประเทศอังกฤษ Human Fertilisation and Embryology Act 1990 หรือ HFEA

รวมถึงกำหนดคำนิยามคำว่า “ตัวอ่อนมนุษย์ที่ถูกห้าม” หมายความว่า ตัวอ่อนมนุษย์ที่เกิดจากการพัฒนาภายนอกครรภ์ของหญิงซึ่งมีอายุเกินกว่า 14 วัน หรือ ตัวอ่อนมนุษย์ที่แยกออกมาจากครรภ์ของหญิงโดยมีวัตถุประสงค์ในการเก็บตัวอ่อนมนุษย์ให้มีชีวิตอยู่และเจริญเติบโตต่อไป ซึ่งอาจจะนำมาซึ่งการลักลอบหรือแอบทำการโคลนมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์ ตามแนวทางกฎหมายของประเทศสิงคโปร์ Human Cloning and Other Prohibited Practices Act 2004 (No.35 of 2004)

2. วางกรอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยทดลองจะต้องไม่มีจุดมุ่งหมายที่ไม่เหมาะสมและมีข้อจำกัดทางด้านจริยธรรม โดยการควบคุมและวางกรอบโดยมีบทลงโทษทางอาญาในการป้องกันสำหรับการโคลนมนุษย์ อาทิเช่น

ก. ห้ามมิให้เกิดการโคลนมนุษย์หรือการโคลนตัวอ่อนมนุษย์เพื่อการเจริญพันธุ์ นอกเหนือไปจากการโคลนมนุษย์หรือการโคลนตัวอ่อนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษา บุคคลใดฝ่าฝืนจักต้องรับผิดทางอาญาและถูกลงโทษ ตามแนวทางกฎหมายของประเทศอังกฤษ Human Reproductive Cloning Act 2001

ข. ตัวอ่อนมนุษย์ที่ได้มีการเพิ่มจำนวนด้วยวิธีการถ่ายโอนนิวเคลียสจะต้องมีอายุไม่เกิน 14 วัน เพื่อปิดช่องว่างไม่ให้แอบลักลอบหรือนำตัวอ่อนไปใช้ในการโคลนมนุษย์ อันได้แก่ ใสตัวอ่อนมนุษย์ที่ได้มาจากการโคลนมนุษย์เพื่อการบำบัดรักษาเข้าไปในร่างกายมนุษย์หรือสัตว์ การเพิ่มจำนวนตัวอ่อนมนุษย์นอกเหนือจากตัวอ่อนที่ได้มาจากเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์และพัฒนาตัวอ่อนมนุษย์ภายนอกครรภ์ของหญิงที่มีอายุเกินกว่า 14 วัน แยกตัวอ่อนมนุษย์จากครรภ์ของหญิงโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการเก็บตัวอ่อนที่มีชีวิตเหล่านี้ เป็นต้น รวมถึงกำหนดความผิดในขั้นตอนของการเตรียมการ พยายามหรือมีส่วนเกี่ยวข้องแก่งานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการโคลนมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์ ห้ามส่งหรือเคลื่อนย้ายนิวเคลียสที่ผลิตได้ไปยังต่างประเทศหรือที่มาจากต่างประเทศโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการโคลนมนุษย์ในประเทศหรือที่ประเทศอื่นๆ ห้ามส่งออกซึ่งตัวอ่อนในระยะบลาสโตซิกต์ไปยังนอกราชอาณาจักร ตามแนวทางกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา Human Cloning Ban and Stem Cell Research Protection Act of 2003

ค. ห้ามการสร้างหรือพยายามสร้างมนุษย์ข้ามสายพันธุ์ (ระหว่างมนุษย์กับสัตว์) และห้ามเคลื่อนย้ายหรือพยายามเคลื่อนย้ายตัวอ่อนมนุษย์ตามธรรมชาติ รวมถึงห้ามการส่งออกหรือรับ โดยมี

วัตถุประสงค์ให้เกิดมนุษย์ข้ามสายพันธุ์ เป็นต้น ตามแนวทางร่างกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา The Draft Human Chimera Prohibition 2005

3. กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการวิจัยทดลองเพื่อการบำบัดรักษาภายใต้เงื่อนไขระยะเวลาการเก็บรักษาหรือการใช้ตัวอ่อนตามระยะเวลา ซึ่งต้องได้รับอนุญาตถ้าบุคคลใดฝ่าฝืนจะต้องรับผิดชอบ โดยให้ เซลล์สืบพันธุ์ จะเก็บได้ไม่เกิน 10 ปี ส่วนตัวอ่อนจะเก็บได้ไม่เกิน 5 ปี ห้ามนักวิจัยใช้ตัวอ่อนที่มีอายุเกินกว่า 14 วัน ไปใช้ในการวิจัยทดลองรวมถึง เพื่อให้ได้มาซึ่งเซลล์ต้นกำเนิด

4. เมื่อมีการออกกฎหมายเฉพาะมาควบคุมแล้วก็ต้องมีการกำหนดหลักชีวจริยธรรมเป็นกำหนดหลักเกณฑ์โดยกฎหมายภายใต้หลักชีวจริยธรรมในกรณีการควบคุมการโคลนเพื่อการวิจัยทดลองเพื่อการบำบัดรักษา การใช้เซลล์ต้นกำเนิดตัวอ่อนมนุษย์ และ การใช้ตัวอ่อนอย่างชัดเจน หากทำให้ถูกต้องตามความเหมาะสมของหลักชีวจริยธรรมและหลักความยินยอม โดยชอบด้วยกฎหมายแล้วปัญหาในทางกฎหมายหรือจริยธรรม จากการโคลนมนุษย์นี้ก็จะลดลงอย่างแน่นอน โดยนำแนวทางของหลักชีวจริยธรรมสากลมาใช้ ได้ให้หลักการไว้ 3 ประการ อันได้แก่

1. หลักในการเคารพต่ออัตตาภาพของบุคคล (Respect for Autonomy)
2. หลักประโยชน์ (Beneficence)
3. หลักยุติธรรม (Justice) และ

หลักชีวจริยธรรมสากลของ World Medical Association

หลักชีวจริยธรรมสากลของ UNESCO

5. ควรมีองค์กรหรือคณะกรรมการกำกับดูแลทั้งทางด้านจริยธรรมและด้านกระบวนการขั้นตอนการวิจัยทดลองที่ต้งขึ้นมาโดยกฎหมายมีหน้าที่กำหนดกฎเกณฑ์หรือตรวจสอบขั้นตอนกระบวนการวิจัยทดลอง เพื่อควบคุมความเป็นไปให้ถูกต้องตามกฎหมายและหลักจริยธรรมบนพื้นฐานของความสมดุล ไม่เข้มงวดหรือหย่อนยานเกินไป